

РЕШЕНИЕ

№ 7908

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9465** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „ Главна инспекция по труда“ подадена чрез пълномощник – старши юрисконсулт Д., срещу Решение от 29.08.2022г., постановено по нах дело № 4089 по описа на Софийски районен съд за 2022 година, с което е отменено /НП/ № 22-2200023/25.02.2022 г., с което на „БУЛМИКС-ВИП“ ООД, ЕИК[ЕИК], основание чл.414,ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева.

Касаторът навежда доводи за неправилност на оспорения съдебен акт. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че установеното нарушение не е квалифицирано правилно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по същество на спора.

Прокурорът застъпва становище за основателност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

От фактическа страна СРС установява следната фактическа обстановка: Във връзка със сигнал от 23.12.2021 г. от гражданин с данни за неспазване от „БУЛМИКС-ВИП“ ООД на трудовото законодателство, от инспектори при Дирекция „Инспекция по труда“-С. била извършена проверка, като на 07.01.2022 г. бил посетен строителен обект – Мултифункционална сграда с жилища, ателиета, апартамент хотел, търговски обект, подземен паркинг и трафопост, находящ се в [населено място], район „М.“, местност „К.“, НПЗ „И.“, кв.12, УПИ-844. На мястото бил заварен техническият ръководител и шест лица, извършващи зидарски работи, едно от които лицето Ж., работещ на 12 етаж като зидаро-мазач. В попълнената от него декларация в 11.00 ч. на 07.01.2022 г. той посочил, че работи в „БУЛМИКС-ВИП“ ООД от декември 2021 г. без сключен трудов договор, със сключен граждански договор, на длъжност „зидаро-мазач“; с работно време от 8.00 до 17.30 ч., с почивки в работния ден от 10 до 10.15 ч., от 12 до 13 часа и от 15 до 15.30 ч., и почивни дни - събота и неделя; с трудово възнаграждение - 300 лв./месечно, последно получено възнаграждение за месец декември – на 23.12.2021 г. Във връзка с проверката на 07.01.2022 г., писмено сведение дал и техническият ръководител, който написал, че на 07.01.2022 г. на обекта пристигнали зидари и кофражисти за отстраняване на пропуски при грубия строеж. Проверката продължила в ДИТ С. по документи, изискани от „БУЛМИКС-ВИП“ ООД, като между представените бил и граждански договор от 05.01.2022 г., сключен между „БУЛМИКС-ВИП“ ООД /като възложител/ и Ж. /като изпълнител/ за изработка, за времето 06.01.2021 г. - 07.01.2021 г., на две бетонови кашпи, с договорено възнаграждение – 300 лева. За проверката бил съставен Протокол за извършена проверка № ПР 2139532/19.01.2022 г. До приключване на проверката на „БУЛМИКС-ВИП“ ООД, за лицето нямало представен сключен трудов договор. Това било преценено от проверяващия орган за административно нарушение, за което на 19.01.2022 г. бил съставен АУАН –за това, че в качеството на работодател, дружеството не е уредило отношенията по предоставяне на работна сила от Ж. като трудови правоотношения и не е сключил трудов договор в писмена форма. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП.

За да отмени НП, Софийски районен съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до накърняване на процесуалните правила на наказаното лице. Съдът е приел, че деянието е квалифицирано неправилно.

Решението е неправилно.

Настоящата инстанция счита, че в случая не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство. Деянието е квалифицирано правилно, като такова по чл. 62, ал.1, във вр. с чл.1, ал.1 от КТ.Отношенията по предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови от страна на работодател и е законоустановен фактически състав на нарушение. Същият се осъществява чрез бездействие, а именно несклучване на трудов договор с работещото лице. Законодателят вменява като задължение, преди осъществяване на всяко едно трудово правоотношение, между страните в него да е сключен валиден трудов договор. Едва след подписването на договора, работодателят има право да

допусне до работа в стопанисвания от него обект лицето, с което е сключило договор. Нормата на чл. 62 ал.1 КТ, която предвижда, че трудовият договор се сключва в писмена форма не поглъща задължението по чл.61 КТ, а именно трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. За да е налице поглъщане е необходимо да са налице два състава, единият от които да съдържа признаците на другия. В случая това не е така, касае се за норми, които се допълват, но едната не съдържа в себе си имплицитно другата. Нормата на чл. 61, ал.1 КТ охранява правата на работника, доколкото гарантира произтичащите от него задължения на работодателя да заплаща осигуровки, възнаграждение, при уговорено работно време, в съответствие с трудовото законодателство.

На следващо място наказанието е подведено под правилната санкционна норма. В процесния случай, КТ е предвидена специална санкционна разпоредба, а именно тази на чл. 414, ал. 3 от КТ, съобразно която, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. Законодателят е предвидил изрична санкция за неизпълнението на това законово задължение. На основание чл.415в ал.2 от КТ установеното нарушение по чл.62 ал.1 във вр. чл.1 ал.2 от КТ е недопустимо да бъде квалифицирано, като маловажен случай.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 29.08.2022г. на СРС, НО, 20-ти състав е неправилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, като спорът по делото се реши по същество чрез потвърждаване на НП № 22-2200023/25.02.2022 г.

При този изход на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

По изложените съображения, Административен съд София- град, Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 29.08.2022г. постановено по н.ах.дело № 4089/2022г. на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав и вместо него постановява: ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2200023/25.02.2022 г., с което на „БУЛМИКС-ВИП” ООД, ЕИК[ЕИК], основание чл.414,ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева.

ОСЪЖДА „БУЛМИКС-ВИП” ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ сумата от 100 лв. (сто лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.